

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIONAL]

PSALMII I CARTEA A CINCEA

Psalmul 125

O cântare a treptelor –

1 Cei ce se încred în Domnul sunt ca muntele Sionului care nu se clatină, ci stă întărit pe vecie.

2 Cum este înconjurat Ierusalimul de munți, așa înconjoară Domnul pe poporul Său, de acum și până în veac.

3 Căci toiagul de cârmuire al răutății nu va rămâne pe moștenirea celor neprihăniți, pentru ca cei neprihăniți să nu întindă mâinile spre nelegiuire.

4 Doamne, varsă-Ți binefacerile peste cei buni și peste cei cu inima fără prihană !

5 Dar pe cei ce apucă pe căi lăturalnice, să-i nimicească Domnul împreună cu cei ce fac rău !
Pacea să fie peste Israel !

Psalmul 126

O cântare a treptelor –

1 Când a adus Domnul înapoi pe prinșii de război ai Sionului, parcă visam.

2 Atunci gura ne era plină de strigăte de bucurie, și limba, de cântări de veselie.

Atunci se spunea printre neamuri :

„Domnul a făcut mari lucruri pentru ei !”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

3 Da, Domnul a făcut mari lucruri pentru noi, și de aceea suntem plini de bucurie.

4 Doamne, adu înapoi pe prinșii noștri de război, ca pe niște răuri în partea de miazăzi !

5 Cei ce seamănă cu lacrimi vor secera cu cântări de veselie.

6 Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își strânge snopii.

Psalmul 127

O cântare a treptelor – Un psalm al lui Solomon

1 Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc ; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește.

2 Degeaba vă sculați de dimineață și vă culcați târziu, ca să mâncați o pâine câștigată cu durere ; căci preaiubiților Lui El le dă pâine ca în somn.

3 Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată dată de El.

4 Ca săgețile în mâna unui războinic așa sunt fiii făcuți la tinerețe.

5 Ferice de omul care își umple tolba de săgeți cu ei ! Căci ei nu vor rămâne de rușine când vor vorbi cu vrăjmașii lor la poartă. [Continuarea în numărul viitor]

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL IX, NR. 405 I 13 AUGUST 2023

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Henry Moorhouse
- Cum pot fi mântuit ?
- Ioan 3 : 16
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Dacă nu zidește Domnul o casă, degeaba lucrează cei ce o zidesc ; dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește”.
[PSALMUL 127 : 1]

Editorial. Zdrobit

„Doamne, fă-mi cunoscut sfârșitul meu și cât este măsura zilelor mele; fă-mă să știu cât de trecător sunt. Iată, Tu mi-ai dat zile cât un lat de mână și durata vieții mele este ca nimic înaintea Ta; în adevăr, orice om care stă în picioare este numai o suflare. Oprire.” (Psalmul 39 : 4 - 5)

Era o mare lină cu o briză ușoară pe Mediterană, în 22 iunie 1893; escadra engleză din Marea Mediterană, cu 13 vapoare, a pornit, venind din Beirut, în linie de șir a diviziei, de-a lungul coastei siriene.

În fruntea unei linii de șir naviga marele cuirasat Victoria, vasul amiral al comandantului suprem, vice-amiralul sir George Tryon. Cealaltă linie de șir a diviziei era condusă de contra-amiralul Markham pe vasul-amiral Camperdown.

Flota se apropia de locul de ancorare din Tripoli ; liniile de șir aveau o distanță laterală de 6 ancaburi, adică așa de aproape, încât vapoarele, dacă ar fi trebuit să se întoarcă spre partea interioară în arc de cerc, ar fi trebuit să se ciocnească.

Amiralul Tryon era cel mai renumit prin destoinicie și experiență. El și-a exprimat părerea în fața șefului statului-major, de a lăsa escadra să se întoarcă și anume, cu arcul spre interior.

La aceasta, șeful statului-major i-a atras atenția că distanța laterală este prea scurtă. Amiralul a recunoscut aceasta și voia să mărească distanța ; dar el a neglijat lucrul acesta și a ordonat manevra primejdioasă. Cu toate că șeful statului-major l-a făcut încă o dată atent, amiralul a poruncit ca manevra să fie executată fără mărirea distanței.

Steagurile de semnalizare s-au înălțat, dar vaporul Camperdown ezita să execute mișcarea, deoarece contra-amiralul și-a dat seama de primejdia unei ciocniri. va fi de neevitat.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Degeaba s-a ordonat „*Toată înaintarea înapoi !*” Camperdown a lovit cu etrava ei Victoria în partea din față a tribordului și a pătruns în linia de avarie.

Timp de două minute mașinile ei au dat înapoi cu toată puterea, până au reușit să desprindă puternicele vapoare unele de altele.

Imediat Victoria s-a înclinat spre tribord ; au mai trecut cam opt minute, timp în care la bord a stăpânit cea mai ireproșabilă ordine și liniște, apoi puternicul vapor s-a răsturnat.

Trimișii din celelalte vapoare lăsați repede la apă, au reușit să salveze 29 de ofițeri și 262 de marinari ; 22 de ofițeri și 336 marinari s-au scufundat, împreună cu ei vice-amiralul Tryon, șeful iubit și onorat de toți, al escadrei.

După rapoartele ofițerilor supraviețuitori s-a stabilit că o eroare primejdioasă a amiralului englez a pricinuit această nenorocire inexprimabilă.

Această eroare rămâne în cazul unui ofițer așa de experimentat absolut inexplicabilă, mai cu seamă că a fost atenționat mai de multe ori în legătură cu primejdia legată de ordinul lui.

În durerea profundă a acestei nenorociri nu putea fi nici o consolare că echipajul vaporului a arătat un asemenea sânge rece eroic și o atât de devotată îndeplinire a datoriei.

Numai o eroare, nu o vină, nu o răutate și totuși o consecință atât de îngrozitoare !

Zadarnic întreabă omul : „*De ce ?*” „*De ce*”-ul n-o să-l aflăm aici, pe pământ – nu, trebuie să punem întrebarea altfel :

„Ce ne spune Dumnezeu printr-un asemenea eveniment ?”

Oare să ne fie arătat numai că

eroarea este umană și că chiar și cel mai destoinic și mai deștept se poate înșela grav ? Că este așa, o știm și cu siguranță învățăm aici din nou, că binecuvântarea și ocrotirea lui Dumnezeu sunt indispensabile, mai mult decât înțelepciunea, experiența, sângele rece și toate acele mari calități prin care un bărbat devine capabil să corespundă locului său.

„*Dacă nu păzește Domnul o cetate, degeaba veghează cel ce o păzește*”. (Psalmul 127 : 1)

Dar un asemenea eveniment vorbește înainte de toate despre aceea, că moartea este aproape de toți, că nimeni nu cunoaște ceasul când este chemat. Nu era marea liniștită ? Cine ar fi putut vedea o primejdie ? Cu toate acestea, 350 de bărbați au fost duși din timp în veșnicie, în ceasul în care n-ar fi crezut.

Tu îți cunoști ceasul ? Ești pregătit dacă îți sună astăzi ?

În Tirol, în peretele unei stânci este cioplit chipul unui țaran, care s-a prăbușit acolo în prăpastie cu căruța lui. El poartă inscripția :

„*În veșnicie s-ajung*

Din timpul venit,

Drumul nu-i lung.

La 10 am pornit,

La 11 am sosit””.

„*Dumnezeu dorește ca nici unul să nu piară, ci toți să vină la pocăință*”. (II Petru 3 : 9) Ce veste minunată :

Dumnezeu vrea ca nimeni să nu se piardă pentru veșnicie ; Dumnezeu dorește lucrul acesta și pentru tine, - dar dacă aceasta este și dorința ta serioasă și hotărâtă, atunci întoarce-te cu pocăință !

[Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1989 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 25

HENRY MOORHOUSE

La câteva săptămâni după ce Moody a ajuns acasă la Chicago, s-a pomenit cu o scrisoare de la Moorhouse în care îi comunica că a sosit în America și că e gata să predice la Chicago.

La aceasta, Moody i-a răspuns că dacă e în drum spre vest, poate da și pe la el. La acest răspuns rece, Moody considera că nu îl va mai vedea. Dar planurile Domnului sunt altele decât ale noastre. Nu a trecut mult și Moorhouse i-a scris din nou că e încă în America și că e gata să vină la Chicago să predice, bineînțeles dacă va vrea și Moody lucrul acesta. A urmat un alt răspuns și mai rece : „*Dacă din întâmplare vii spre vest, abate-te și pe la mine*”. La câteva zile, Moody a primit o scrisoare în care Moorhouse îl anunța : „*Joi seara voi predica la Chicago*”.

Cum pentru joi și vineri Moody trebuia să plece undeva, a spus unora din bătrâni că e vorba să vină un tânăr englez care ar vrea să predice, dar el nu-l credea capabil, totuși să-l încerce. În caz că nu poate, vineri seara vor avea numai ora de rugăciune. Sâmbătă dimineața când s-a reîntors Moody, prima vorbă către soția a fost întrebarea :

„*Ce v-a vorbit tânărul ? Cum îi place poporului ?*” - „*Foarte mult - i-a răspuns soția - a predicat de două ori din Ioan 3 : 16. El predică puțin diferit de tine. El spune celor mai păcătoși că Dumnezeu îi iubește*”.

- „*Atunci el a greșit*”, ripostă Moody, dar soția îl potoli spunându-i : „*Cred că vei fi de aceeași părere cu el când îl vei auzi, căci tot ce vorbește, el dovedește cu Cuvântul lui Dumnezeu*”.

Duminică dimineața când s-a dus la biserică, Moody a observat că fiecare și-a adus Biblia cu el ceea ce era un lucru neobișnuit înainte. Când a fost să citească textul, Moorhouse a zis : „*Praiubiții mei, dacă deschideți la Evanghelia lui Ioan 3 : 16 veți găsi textul meu*”. A ținut o predică extraordinară, fără s-o împartă pe puncte, el a luat versetul întreg și a căutat să dovedească că în toate timpurile Dumnezeu a iubit lumea, parcurgând Biblia de la Geneza la Apocalipsa. „*Niciodată până atunci – spunea Moody - nu am știut că Dumnezeu ne iubește așa de mult. Inima începu să mi se frângă și nu mi-am putut reține lacrimile. Cuvintele lui au fost ca o veste bună dintr-o țară îndepărtată, le-am sorbit. Și așa a făcut și mulțimea*”. Luni seara a avut același text și s-a luptat să dovedească mulțimii iubirea lui Dumnezeu. Marți seara toți credeau că și-a epuizat textul dar el a deschis iarăși la Ioan 3 : 16 și a insistat asupra faptului că nu după moarte, ci acum fiecare poate avea parte de dragostea lui Dumnezeu și de viața veșnică ... [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „*... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]